

ΑΠΟΨΕΙΣ

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά → despina.bahas@kosmos.com.au

Ο Πολιτισμός και οι Πρόσφυγες

Η Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων καθιερώθηκε για πρώτη φορά με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στις 4 Δεκεμβρίου του 2000 και πρωτοιορτάστηκε στις 20 Ιουνίου 2001, με αφορμή τα 50 χρόνια από την υπογραφή της «Συνθήκης για το καθεστώς των προσφύγων». Η Συνθήκη αυτή προέβλεπε, μεταξύ άλλων, τη σύσταση της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ, η οποία ήταν επιφορτισμένη να βοηθήσει στη μετεγκατάσταση των 1,2 εκατομμυρίων Ευρωπαίων που είχαν μείνει άστεγοι εξαιτίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Στα 55 χρόνια της ύπαρξής της, η Ύπατη Αρμοστεία έχει βοηθήσει πάνω από 50 εκατομμύρια ανθρώπους και για τις προσπάθειές της αυτές έχει τιμηθεί δυο φορές με το Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης. Το Διεθνές Δίκαιο ορίζει ότι πρόσφυγες είναι οι άνθρωποι που δεν μπορούν ή δεν θέλουν να επιστρέψουν στις χώρες τους, εξαιτίας βάσιμου φόβου δίωξης, με βάση τη φυλή, το θρήσκευμα, τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, την εθνικότητά τους ή τη συμμετοχή τους σε μια ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα.

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ: Να γεννιέσαι σε ένα μέρος, να γεννάς σε ένα άλλο και να αισθάνεσαι ξένος και στα δυο μέρη. Ίσως καμιά άλλη λέξη δεν συμπυκνώνει το ανθρώπινο δράμα όπως η λέξη πρόσφυγας. Είναι γραφτό του ο πρόσφυγας να ζει μια ζωή χωρίς ταυτότητα. Προερχόμενος από ζώνες πολέμου και χώρες στις οποίες επικρατεί κάθε είδους καταπίεσης, στέρση και καταστροφή, ο πρόσφυγας βιώνει τη συμφορά της απώλειας της ζεστασιάς του σπιτιού του, το δράμα στο να αγωνίζεται για το δικαίωμα απλά στη ζωή. Φέτος εκατομμύρια άνθρωποι πήραν το δρόμο της προσφυγιάς, εγκατέλειψαν τη χώρα τους εξαιτίας των διώξεων ή των συγκρούσεων και της απάνθρωπης φτώχειας. Ο ξεριζωμός, η εκδίωξη από τα πατρία εδάφη δεν είναι επιλογή των ξεριζωμένων, είναι ωμή κρατική βία στους ασθενείς και τους φτωχούς, ένα ανεπούλωτο τραύμα στον ανθρωπισμό και της συνύπαρξης. Η προσφυγιά δεν είναι πολιτισμικό φαινόμενο, μάλλον είναι αρνητικό φαινόμενο του πολιτισμού. Όσο μακριά από εμάς και αν νομίζουμε ότι είναι το πρόβλημα, οι συνέπειες δεν σταματούν στα όρια του ανεπτυγμένου με τον αναπτυσσόμενο κόσμο. Αγγίζουν το σύνολο της Παγκόσμιας Κοινότητας.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ και οι Πρόσφυγες: Δεν είναι τα νερά της Μεσογείου αφιλόξενα και θανατηφόρα για τους κυνηγημένους και απροστάτευτους Πρόσφυγες, είναι οι ακτές της Ευρώπης που εκπέμπουν βαρβαρότητα, βία, μίσος, ακτές Ελληνικές, Ιταλικές, Ισπανικές. Ο Πολιτισμός αυτών των χωρών δοκιμάζεται από την αδιαφορία για τη μοίρα των φτωχών, φοβισμένων και παρά τη θέλησή τους εκπατρισμένων. Κανείς δεν εγκαταλείπει τη χώρα του χωρίς λόγους, η βία των χωρών τους τους καθιστά Πρόσφυγες, ο τρόμος των αυταρχικών και ανελεύθερων καθεστώτων που έχουν εγκαθιδρυθεί σε αυτές τις χώρες. Η Μετανάστευση και η Προσφυγιά δεν είναι Πολιτισμικό φαινόμενο, μάλλον είναι αρνητικό φαινόμενο του πολιτισμού.

ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ποτέ δεν ήταν τόσο υψηλός ο αριθμός των ανθρώπων που εγκαταλείπουν τις χώρες τους ζητώντας Άσυλο. Ποια στάση όμως τρεί η Αυστραλιανή Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση απέναντι στους ζητούντες Άσυλο; Απλά, «τα παιδιά παίζει» με αυτούς τους συνανθρώπους μας που προσπαθούν να ξεφύγουν από την κόλαση της ανέχειας για πιο στοργικές πατρίδες. Η μεν Κυβέρνηση υποστηρίζει και επιμένει στη λύση της κυβέρνησης Χάουαρντ με την επανειληθείσα λειτουργία του κρατητηρίου στο Ναουρού, ενώ η Αντιπολίτευση υποστηρίζει ότι η λύση βρίσκεται στη συμφωνία με τη Μαλαισία, για ανταλλαγή προσφύγων. Και τελικά Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση επέλεξαν τη λύση Ναουρού και Μαλαισία. Από την πλευρά μας, δεν θα ασχοληθούμε με το αν οι θέσεις της αυστραλιανής Κυβέρνησης ή της Αντιπολίτευσης στο καυτό αυτό θέμα είναι σωστές ή όχι. Έχουμε όμως ανθρωπιστικό χρέος έναντι αυτών των δυστυχισμένων και κατατρεγμένων συνανθρώπων μας, να επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά τι μας λέει ο Ανθρωπισμός.

Ο ΜΟΝΤΕΣΙΕ έλεγε «Το καθήκον του πολίτη αποτελεί ένα έγκλημα όταν τον κάνει να ξεχνά το καθήκον του ανθρώπου. Αν γνώριζα ότι κάτι είναι ωφέλιμο για την πατρίδα μου αλλά έβλαπτε την ανθρωπότητα θα το θεωρούσα εγκληματικό». Οι πλούσιες όμως χώρες θέτουν το συμφέρον τους πάνω από τον Άνθρωπο και τις Αξίες τους. Υψώνουν τείχη για να εμποδίσουν τα κύματα των εξαθλιωμένων και απελπισμένων παράτυπων μεταναστών, που επιχειρούν έξοδο από την κόλαση της ανέχειας. Είναι τείχη κοινωνικών διακρίσεων και οικονομικών ανισοτήτων. Τείχη μισαλλοδοξίας και ρατσισμού. Δηλαδή για να δικαιολογήσει ο Νεοφιλελευθερισμός την αποτυχία του με την πολύπλευρη κρίση των αναπτυγμένων κοινωνιών στρέφεται στην αναζήτηση «αποδιοπομπαίου τράγου». Με τέτοια μέτρα είναι φυσικό οι αναπτυγμένες χώρες να βυθίζονται ακόμη πιο βαθιά στον αδιέξοδο και φαύλο κύκλο της απανθρωπιάς που ζούμε τα τελευταία χρόνια πιο έντονα με τα κύματα των κατατρεγμένων και εξαθλιωμένων της Γης που θέλουν να ξεφύγουν από την ανέχεια και βρίσκουν κλειστές τις πόρτες των πλούσιων και «πολιτισμένων» κοινωνιών.

ΣΚΛΗΡΗ και μερικές φορές σχεδόν απάνθρωπη είναι η αντιμετώπιση των προσφύγων κυρίως από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση αλλά και από την Αντιπολίτευση σε χαμηλότερους τόνους. Η Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση σε κάθε δημόσια εκδήλωση επαναλαμβάνει ότι θα αντιμετωπίσει με αυστηρότητα και με επιστροφή στις πατρίδες τους το παγκόσμιο αυτό πρόβλημα με τους πρόσφυγες για να κερδίσει την υποστήριξη των θερμοκέφαλων ρατσιστών και αυτών που έχουν πιστέψει το παραμύθι ότι η Αυστραλία κινδυνεύει από την «εισβολή» των γυναικοπαίδων που βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή τους για ένα καλύτερο αύριο. Για τον ίδιο λόγο που ήρθαμε και εμείς, έστω νόμιμα στην Αυστραλία. Γιατί εμείς που ήρθαμε νόμιμα στην Αυστραλία δεν έχουμε αναμεσά μας και εγκληματικά στοιχεία;

Ήρθαμε από 150 χώρες. Όχι από «γειτονιές αγγέλων». Έχουμε αναμεσά μας κάθε καρυδιάς καρύδι. Στις χώρες από τις οποίες προερχόμαστε δεν γεννιούνται μόνο άγγελοι. Για όσους δεν γνωρίζουν την ιστορία του εγκλήματος στην Αυστραλία, οι πιο σκληροί μεγαλοκακοποιοί στη συντριπτική πλειοψηφία τους είναι εγχώριας παραγωγής. Από αυτούς κινδυνεύει η κοινωνία μας στην Αυστραλία και όχι από τις γυναίκες και τα παιδάκια ή τους πατέρες τους που θέλουν να ζήσουν εδώ για να εργαστούν και όχι να μας σκοτώσουν!

ΟΦΕΙΛΟΥΝ να συνειδητοποιήσουν οι πολιτικοί ότι αυτή η χώρα αναπτύχθηκε και ευημέρησε από τον ιδρώτα των προσφύγων από κάθε γωνιά της Γης και πρέπει επιτέλους να κοιτάξουμε με ανθρωπιά το πρόβλημα με τους πρόσφυγες που πολλές φορές είναι δικό μας δημιούργημα. Ποιος κατάστρεψε το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Αίγυπτο, τη Συρία και πάει λέγοντας, ποιος υποστηρίζει τις θηριωδίες των Ισραηλιτών στην Παλαιστίνη και ποιος εισέβαλε στο Αφγανιστάν δημιουργώντας κατάσταση εμφυλίου πολέμου; Η «πολιτισμένη» Δύση με τη βοήθεια και της Αυστραλίας. Είναι παράδοξο λοιπόν, που πάρα πολλοί από αυτές τις χώρες ζητούν Άσυλο στην Αυστραλία; Υπάρχουν βέβαια και οι πόλεμοι, οι λιμοί και οι επιδημίες που αποδεκατίζουν λαούς και εξαναγκάζουν εκατομμύρια κατατρεγμένων και δυστυχισμένων να δραπετεύσουν με κάθε τρόπο από αυτή την κόλαση του διωγμού, της καταπίεσης και της ανέχειας. Πρέπει όμως η Αυστραλία να ανοίξει διάπλατα τις πόρτες της και να δεχτεί όλα αυτά τα εκατομμύρια των δυστυχισμένων και κατατρεγμένων της Γης;

ΟΧΙ! Κανείς δεν είπε να δεχτεί η Αυστραλία όλα αυτά τα εκατομμύρια των παράτυπων μεταναστών. Αλλά είναι ανθρωπιστικό και λογικό όλους αυτούς τους συνανθρώπους μας, που αναζήτησαν με χίλιους κινδύνους μια διέξοδο από τη μιζέρια τους, να είναι πεταμένοι για μέρες πάνω σε ένα κατάστρωμα χωρίς τις στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής και μάλιστα πολλές φορές να πνίγονται, θα πρέπει να τους δεχτεί προσωρινά και να κινήσει την απαραίτητη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεών τους για Άσυλο. Ποτέ από αυτή εδώ τη στήλη δεν είπαμε να τους δεχτεί μόνιμα. Αντίθετα έχουμε τονίσει πολλές φορές ότι η χώρα πρέπει να λάβει δρακόντεια μέτρα για τη θωράκιση των συνόρων της, γιατί μόνο έτσι θα αντιμετωπίσει αποτελεσματικά αυτό το πρόβλημα, που δυστυχώς παίρνει καθημερινά μεγαλύτερες διαστάσεις. «Κουφού καμπίνα...» όμως! Γιατί όπως αποδείχτηκε, καμιά κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το πρόβλημα.

ΠΙΣΤΕΙ συνειδητά να σκύψουμε πάνω σε αυτούς τους ανθρώπους που παλεύουν με τα γιγάντια κύματα με κίνδυνο τη ζωή τους μήπως και ξεφύγουν από την κάθε είδους καταπίεση και την κόλαση της ανέχειας και να ονειρευτούμε μαζί τους μια καλύτερη και αξιοπρεπέστερη ζωή, αυτό είναι Πολιτισμός.

Ο 'Θησαυρός' της ελληνικής παροικίας

Ένα βιβλίο για όλη την οικογένεια

Για να αποκτήσετε το δικό σας «Παροικιακό Θησαυρό» επικοινωνήστε με την Άννα Αρσένη 0411 240 958 ή το Γιώργο Χιώτη 0413 213 377

